

با توجه به اهمیت تحولات مهم ماه های اخیر در رابطه با اوجگیری مبارزات کارگران و زحمتکشان حول شعارهای مشخص و مطالبات برحق خود در رابطه با دستمزدهای پرداخت نشده، معوقه و شرایط محیط کار هیئت تحریریه اندیشه نو تصمیم به دعوت از برخی از کوشندگان سندیکایی در کشورمان برای گفتگو پیرامون چندین سوال مطرح در جامعه در رابطه با شرایط زندگی و مبارزه طبقه کارگر مطرح شده است . اندیشه نو از آقای یار محمد اکبری برای قبول دعوت ما و شرکت در این گفتگو در 40مین سالگرد انقلاب بهمن 1357 تشکر می کند

یارمحمد اکبری برقکار صنعتی و شاغل در یکی از پروژه های ساختمانی در تهران از همان اوایل تشکیل سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران به آن پیوست و از کوشندگان مطرح سندیکا می باشند.

سوال 1: وضعیت جنبش کارگری ودرجه آگاهی وسازمان یافتگی آن در سالهای منتهی به انقلاب 57 چگونه بود؟

یار محمد اکبری: باتوجه به نقش پررنگ جنبش کارگری حول محورشوراهای متحده کارگری درجنبش ضد امپریالیستی ملی شدن نفت در سال های قبل از 1332، رژیم شاهنشاهی پس از کودتای امریکایی و کنار گذاشتن دولت ملی دکترمصداق همراه با سرکوب نیروهای چپ، ملی و ملی مذهبی، فعالیت های مستقل صنفی کارگری را نیز ممنوع و فعالین کارگری را سرکوب نمود و به جای آنها فعالیت های صنفی کنترل شده و غیرمستقل پا گرفتند و کار برای کارگران آگاه و فعالین مستقل کارگری بسیار سخت شد با اینکه هیچوقت به طور کامل رژیم درخفه نمودن صدای کارگران و فعالین کارگری موفق نشد

دراین شرایط باتوجه به زمان کوتاه شروع جنبش ضدامپریالیستی و ضدپهلوی تا پیروزی انقلاب 22بهمن، زمان زیادی برای سازماندهی کارگران و بوجود آوردن تشکلهای مستقل کارگری وجود نداشت و کارگران بیشتر با همراهی ودر همگامی دیگر اقدشارجامعه درانقلاب شرکت داشتند

سوال 2: چرا و به چه صورتی کارگران در انقلاب 57 شرکت کردند و مطالبات اصلی آنها چه بودند و آیا این مطالبات محدود به حوزه معیشتی بود ؟

یار محمد اکبری: کارگران در رژیم پهلوی از بیشترحقوق قانونی و ضروری خود محروم بودند و در واقع جزو محرومان جامعه به حساب می آمدند و حق هرگونه تشکل یابی جهت مبارزه برای تحقق حقوق واقعی خود از آنها سلب شده بود. شرکت کارگران در انقلاب 22بهمن بیشتر با همراهی دیگر اقدشار جامعه بود تا به شکل مستقل و در قالب تشکل های کارگری. خواست های کارگران در بحبویه انقلاب اگرچه در مراکزصنعتی و کارگاه های بزرگ خواست هایی چون ایجاد تشکل های مستقل کارگری، امنیت شغلی، قرارداد دائم و حقوق جانبی دیگر در کنار دستمزد مطرح بود، اما عمومیت با بهبودشرایط مادی زندگی کارگران بود

سوال 3: دلایل عمده وعوامل بازدارنده روند تحقق پذیر شدن مطالبات کارگران در برهه انقلاب 57 چه بودند. و آیا هنوز هم تاثیر این عوامل بازدارنده ادامه دارد و در این ارتباط خطاها و کمبود های نیروهای چپ در آن زمان چه نقشی داشت ؟

پار محمد اکبری: زمان کوتاه بین شروع جنبش مردمی و پیروزی انقلاب، عدم فعالیت تشکل های مستقل کارگری، عدم آمادگی و داشتن برنامه برای شرکت در قدرت سیاسی، پشتیبانی دنیای سرمایه داری از نیروهایی که تهدیدی برای سرمایه داری نبودند و داشتن اتاق های فکر با سابقه در این رابطه، عدم هماهنگی و اتحاد عمل بین سازمانها و احزاب چپ و نبود برنامه منطقی و کارا برای ایجاد شرایط برای شرکت در قدرت سیاسی، تمرکز تاکتیکیها بر روی سرنگونی رژیم پهلوی و نداشتن چشم انداز و استراتژی و تاکتیک منسجم برای شرایط بعد از فروپاشی نظام سلطنتی، امکانات فراوان در دسترس نیروهای مذهبی و ارتجاعی و واپس گرا از جمله رسانه های داخلی و خارجی، بهره برداری از مساجد، تکیه ها و سرمایه گذاری غرب برای جلوگیری از به قدرت رسیدن نیروهای چپ. این روند هنوز هم کم و بیش ادامه دارد زیرا سرکوب و حذف نیروهای چپ و فعالیتهای صنفی کارگران به شدت ادامه دارد و همگرایی منسجم و برنامه ریزی صحیح بین احزاب و سازمانهای چپ و تشکل های مستقل کارگری بوجود نیامده است

سوال 4: حالا چهل سال پس از انقلاب درجه آگاهی صنفی، بویژه بها دادن به ضرورت ایجاد تشکل های دموکراتیک مستقل و درک نیازمند بودن به همبستگی بین کارگران برای دستیابی به مطالبات صنفی و بهبود وضعیت معیشتی شان را در میان کارگران بخش های صنعتی کشور چگونه ارزیابی می کنید ؟

پار محمد اکبری: شکی نیست که کارگران ایران با توجه به شرایطی سخت که حکومت برای آنها به وجود آورده، نیازه تشکیل تشکل های مستقل کارگری و حفظ تشکل های مستقل موجود را درک نموده اند اما با توجه به سرکوب شدید از سوی رژیم و هزینه های سخت این امر از یک طرف و از طرف دیگر شرایط بحرانی جامعه (بیکاری، تورم، عدم امنیت شغلی، بحران معیشت و.....) باعث گردیده گام نهادن در راه ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و عموماً فعالیتهای صنفی، راهی پرهزینه باشد و هرکسی حاضر به پرداخت این هزینه ها نیست

سوال 5: در سالهای گذشته حرکت های صنفی در جنبش کارگری ایران و بویژه با در نظر گرفتن حرکت های اعتراضی چند ماه اخیر مانند نیشکر هفت تپه ، فولاد اهواز وهپکو نشانگر بالا رفتن درجه جسارت کارگران در مقابله مستقیم با کارفرمایان و صاحبان سرمایه کلان است. آیا این روند نشان از وجود جنبش بزرگی در پی ریزی ساختارها وتشکیلات مستقل دارد با اینکه یک تکان اولیه در جنبش کارگری به واسطه رو به وخامت گذاشتن وضعیت اقتصادی ومعیشتی مردم است ؟

پار محمد اکبری: بخش زیادی از کارگران به این نتیجه رسیده اند که سکوت و بی عملی جزبه سخت ترشدن وضعیت آنها نتیجه ای در بر نخواهدداشت و در هر شرایط کارگران تضمینی بابت

امنیت شغلی و معیشت مناسب ندارند و چاره ای جز ایجاد تشکل های مستقل کارگری و دفاع از حقوق اولیه خود ندارند و اعتراضات اخیر کارگری دال بر صیحت بودن این مدعاست. البته بین انتخاب دو گزینه جهش و تکان های اولیه به نظر من تا رسیدن به اتحاد و هماهنگی و داشتن راهکارهای مناسب صنفی و مبارزاتی که باور داشت جهشی در مبارزات کارگران برای دستیابی به حقوق خود. پیش آمده، کارهای زیادی باید انجام داد.

سوال 6: آیا این روند بالا رفتن درجه جسارت طبقه کارگر در مقابله با کارفرمایان و صاحبان سرمایه در دیگر نقاط کشور و بخش های دیگر اقتصادی نیز به چشم می خورد به عبارت دیگر آیا این تحول در نوع مبارزه و ذهنیت کارگران در حال فراگیر شدن است ؟

پار محمد اکبری: اخبار کارگری در سال 97 حاکی از بالا رفتن درجه جسارت کارگران در بیشتر مناطق ایران است و قطعاً اخبار اعتراضات در ذهنیت تمام کارگران ایران برای ضرورت مقابله با تجاوزات سرمایه به حقوق کارگران، بی تأثیر نیست.

سوال 7: در برنامه ای به نام "طراحی سوخته" از کانال 2 صدا و سیما در 29 دی ماه ارگان های امنیتی اعتراف بخشی را به نمایش گذاشتند. چه سلسله از اقدامات ما و وقایع منجر به این نمایش دوباره اینوع اعتراف های اجباری تلویزیونی شده و مقامات مسئول چه هدفی را دنبال می کنند و آیا در این راستا موفق بوده اند ؟

پار محمد اکبری: قطعاً "پخش اعترافات اجباری در سیمای جمهوری اسلامی روند بی اعتباری را طی نموده است. این اعترافات در سالهای ابتدایی انقلاب مخاطبان بیشتری داشت و بخش زیادی از مخاطبان نیز تأثیر پذیری شدند از اعترافات. ولی اکنون شرایط متفاوت است و افشاگریهای اعتراف کننده ها بعد از آزادی از زندان و افشای شیوه های اعتراف گیری، دیگر ارزش آن چنانی برای این اعترافات از زاویه صحت آنها نمانده است. اما نظام در حال حاضر بیشتر برای تحقیر مبارزین و جو ترس و وحشت در بین فعالین که بگویند ما شما را با شکنجه و فشار وادار به اعتراف علیه خود می نمایم.

سوال 8: آیا از نظر کیفی و کنی تجربه رهبری کردن فعالیت های سندیکایی به درجه لازم برای سازمان دهی اعتصاب های بزرگ در راه به ثمر رساندن مطالبات کارگران رسیده است. ؟ اگر نه چه موانعی بر سر راه پدیدار شدن رهبری کار آمد در جنبش کارگری وجود دارند؟

پار محمد اکبری: هم از نظر کمیت سندیکاها و تشکلهای مستقل کارگری و هم از نظر کیفیت از جمله عدم رابطه مستمر و منظم بین سندیکاها و اختلافات نظری و عملی هم بین سندیکاها موجود و هم بین فعالین یک سندیکا، به علاوه جو فشار و سرکوب فعالین کارگری از طرف حاکمیت

که فعالیتهای صنفی را بسیار پر هزینه نموده است ، و شرایط سخت معیشتی کارگران که زمان پرداختن به فعالیتهای صنفی را محدود می نماید، دست به دست هم داده تاهمگامی وهماهنگی برای اقدامات عملی در جهت اتحاد کارگران و پیشبرد مبارزات کارگری را در حال حاضر با مشکل مواجه نماید

سوال 9 – روشن است که فعالین سندیکایی کشورمان از جهت قانونی در چارچوب بسیار محدود تری در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر است که در آنها اتحادیه های کارگری آزادانه عمل می کنند .همینطور درجه آگاهی وبها دادن به عملکرد سندیکایی در میان طبقه کارگر شاید هنوز آنچنان قوام نیافته است .در اینصورت آیا جنبش کارگری ایران قادر به اقدام در ارتباط با ایجاد شوراهای کارگری وثبیت آنها بعنوان ابزار مدیریت کردن نهاد های اقتصادی می باشد ؟

پار محمد اکبری: روشن است با توجه به محدودیتهای موجود در جهت آموزشهای لازم برای فعالیت های سندیکایی و صنفی کارگران ، ضعفهای جدی وجود دارد و برای اینکه کارگران به شکلی علمی و مدیریتی مناسب اقدام به مدیریت فعالیت های تولیدی و اقتصادی از طریق شوراهای کارگری که اعضاء آنها از کارگران آگاه و دلسوز تشکیل شده باشند دستاوردی بهتر از واگذاری های کنونی درایران که از طریق رانت و رشوه و به شکلی غیرقانونی صورت گرفته اند

سوال 10: به غیر از بخش صنعتی در اقتصاد ودر اینجا اشاره مشخص ما به کارمندان دولتی در ادارات، معلمین ،پرستاران وغیره است که لایه های متوسط جامعه را تشکیل می دهند است، وضعیت مادی وذهنیت آنها در ارتباط با آگاهی طبقاتی وفعالیت های صنفی چگونه است ودر رابطه با افت استطاعت مالی شان این لایه های میانی چگونه واکنش های نشان می دهند ؟

پار محمد اکبری: اکثریت اقشار حقوق بگیر درایران که جزو اقشار متوسط جامعه به شمارمی آیند با توجه به حقوق پایین که تناسبی با تورم و گرانی روزافزون و افت شدید ارزش پول ملی ندارد، وضعیتی بسیار بهتر از کارگران ندارند و همزمان با رشد اعتراضات کارگری، احساس نیاز به تشکل یابی و رساندن صدای خود به گوش مسئولین برای بهبود شرایط زندگی خود، اقدامات قابل توجهی صورت گرفته است از جمله اعتراضات و اعتصابات معلمین و پرستاران و بازنشستگان که با رشد آنها و ایجاد ارتباط و اتحاد بین آنها و کارگران می تواند سطح مبارزات و جنبشهای عدالتخواهانه را ارتقاء دهد.

سوال 11: آیا با آمدن محمد شریعتمداری به وزارت تعاون در مقایسه با وزیر سابق ربیعی تغییرات مهمی رخ داده ویا خواهد داد وبه ویژه چه اقدامات عملی وموثر از جانب دولت در مورد جلوگیری از روند ورشکستگی تامین اجتماعی برداشته شده است؟

پار محمد اکبری: باتوجه به منافعی که دولت از تأمین اجتماعی دنبال می کند و هرگونه بهبود شرایط اعضاء سازمان تأمین اجتماعی به ضررخود می داند به این دلیل که دولت خود کارفرمای

بزرگ می باشد از ابتدای شکل گیری نظام جمهوری اسلامی تاکنون ما در هیچکدام از دولت‌ها ندیده ایم عملی در جهت کم کردن مشکلات کارگران که اعضاء اصلی تأمین اجتماعی می باشند انجام داده باشند و به ترتیب هرکدام گره ای به گره های قبلی اضافه نموده اند . به زبان دیگر حاکمیت اراده ای برای بهبود شرایط زیست کارگران ندارد و توقع از شریعتمداری نیز توقعی بیهوده می باشد.